

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@afgazad.com

Political

سیاسی

اکبر تک دهقان

۲۴ مهر ۱۳۸۸ - ۲۱ اکتبر ۲۰۰۹

سازمان ملل متحد و توصیه به آدمکشی در ایران!

شورای امنیت سازمان ملل متحد* ۱، در نشست روز سه شنبه ۲۸ مهر - ۲۰ اکتبر، موضوع عملیات مسلحانه بزرگ در شهر پیشین، در استان سیستان و بلوچستان را، به بحث گزارد. بناء به گزارشات موجود، درخواست تشکیل این اجلاس، از سوی نماینده رژیم اسلامی صورت گرفته است. پیش از این، بلافاصله دولت آمریکا عملیات فوق را به شدت محکوم کرده، دولت روسیه نیز، "آمدگی" خود برای مقابله با "تروریسم" ادعائی در این رابطه را، اعلام نموده، به یاری حکومت جنایتکار اسلامی شتافته بودند. از این رو، نقش مهم آمریکا و روسیه، به عنوان دو عضو ثابت این شورا، در فراخواندن نشست روز ۲۸ مهر، نباید نادیده گرفته شود.

اطلاعیه منتشره شورای امنیت این سازمان در روز سه شنبه، در تاریخ این سازمان، یک تبهکاری و افتضاح بی سابقه است. این ارگان ظاهراً مدافع حکومت قانون و نظامات دموکراتیک، در اطلاعیه خود، "بر مجازات عاملان، حامیان و سازماندهندگان این، تأکید کردند" (منبع: رادیو فردا). در منبع دیگری (دوچه وله)، حتی این شورای لعنتی، "به تهران اطمینان داد که برای شناسائی و دستگیری مسؤلان این حادثه با جمهوری اسلامی همکاری خواهد کرد". در ادامه بیانیه، امضاء کنندگان آن، دست به یک تعارف بی ارزش و بی پشتوانه زده، ادعائی دوپهلوی و بدون هیچ ضمانت اجرائی را طرح میکنند:

"شورای امنیت تأکید کرد که مبارزه علیه تروریسم باید در همخوانی با قوانین بین المللی و حقوق بشر انجام پذیرد." اینک رژیم که فعالیت اصلی آن طی ۳۰ سال گذشته، جز جنایت و ترور، چیز دیگری نبوده است، آیا به این توصیه عمل نموده، و یا شیوه تیرباران و به دارآویختن عناصر توصیه شده از سوی شورای امنیت را چگونه "در همخوانی با قوانین بین المللی و حقوق بشر"، انجام خواهد داد، امری است بر همگان آشکار. اعدام ۵ زندانی عادی در زندان اوین، تنها یک روز بعد از توصیه شورای امنیت- که حتی نام، مشخصات و جرم ۴ نفر از آنها اصلاً اعلام نشده است- شاهدهی بر رسیدن پیام شورای امنیت سازمان ملل متحد، به دژخیمان منتظر در کنار چوبه های دار در زندان اوین است.* ۲

اقدام شورای امنیت سازمان ملل در این رابطه، اقدامی یکسره جانبدارانه و به نفع رژیمی است، که از سر تا پای آن، خون و کثافت می بارد. این موضع گیری، به ویژه در آنجا به شدت ارتجاعی و جنایتکارانه است، که به رژیم

اسلامی حق میدهد، دست به ترور و بازداشت و شکنجه زده، مردم بیگناه و معترض را به جوخه اعدام سپرده، و بربرمنشی خود را با مصوبه شورای امنیت نیز، توجیه کند. آیا ۱۵ عضو شورای امنیت، نظام قضائی فاشیستی حاکم بر ایران را تأیید میکنند؟ آنجا که ارزش جان انسان در قرن بیست و یکم، با شتر و گوسفند سنجیده شده، قتل و اعدام، پایه اساسی موجودیت این قوانین را میسازد؟! آیا اعضای این شورا، اطلاعی از قانون قصاص این رژیم جانی دارند، که با توسل به آن، دهها هزار زندانی سیاسی را به دلیل مبارزه سیاسی، غیرمذهبی و یا دارای مذهب متفاوتی بودن، تغییر مذهب، و حتی نخواندن نماز، به دار آویخته است؟ چگونه یک ارگان بین المللی در این سطح، به خود حق میدهد، اقدامات جنایتکارانه این دستگاه قضائی فاشیستی و تماماً ضد بشری را در قتل و جنایت روزمره، تحت عنوان " مبارزه با تروریسم" تأیید نماید؟*۳

دولتهای عضو این شورا، به ویژه آمریکا، روسیه و چین، بحرانهای داخلی و بین المللی و بده بستانهای خود را، به این شیوه بدوی و به هزینه مردم ستمدیده ایران، رفع و رجوع میکنند. اینکه از مذاکرات کذائی این دولتها با نمایندگان حکومت اسلامی در ژنو، حقیقتاً آبی برای آنها گرم شده، و دنیا به کامشان خواهد شد، هنوز هیچ سند قابل اتکائی در کار نیست. از این گذشته، اینکه آیا رژیم اسلامی، این بنیانگذار و گرداننده تروریسم بین المللی طی ۳۰ سال اخیر، و صاحب تجربه، تکنولوژی، بودجه و عناصر تعلیم یافته، به نتایج توافقات احتمالی در ژنو عمل خواهد نمود و یا خیر، هنوز دقتی ناگشوده است.

حکومت اسلامی در ایران، برای ادامه حیات خود، به کشتار و ارباب، نقض بدیهی ترین حقوق مردم، و به ارتکاب توحش علنی نیاز دارد؛ سران و مأمورین این رژیم حتی برای ارضاء نیازهای روحی ضدانسانی خود، یعنی لذت بردن از قتل انسان و لذت دادن به نیروی اجتماعی خود از این طریق، به ارتکاب جنایت و بربرمنشی وابسته هستند. دلیل پناه بردن این دارودسته پلید به تولید سلاح هسته‌ئی و " مدیریت" تروریسم در جهان، ناشی از طبیعت ضدمردمی همین سیاست داخلی آن است. وقتی رژیم در داخل جز جنایت کاری نکند، بازتاب این سیاست در مقیاس بین المللی هم، جز تبهکاری و آدمکشی، چیز دیگری نخواهد بود. اقدام شورای امنیت سازمان ملل متحد در گذراندن مصوبه ای آشکارا به نفع رژیم اسلامی، دادن چراغ سبز به ماشین آدمکشی آن است، که اعضاء این ارگان بین المللی باید در روزها، هفته ها و ماههای آتی، نتایج آن را با چشمان خود ببینند.

www.j-shoraie.blogspot.com ، www.j-shoraii.blogspot.com آرشیو pouyane50@yahoo.de

در فیس بوک

<http://www.facebook.com/home.php?#/profile.php?id=100000049552254&ref=name>

توضیحات

*۱- بنقل از ویکی پدیا، (المانی، انگلیسی). در نسخه فارسی ویکی پدیا، هنوز ۵ عضو جدید- از ژانویه ۲۰۰۹ به بعد - وارد نشده، و ۵ عضو قدیمی تر- که از اول ژانویه ۲۰۰۹، دیگر عضو این نهاد نیستند- همچنان در لیست اعضاء قرار دارند! شورای امنیت سازمان ملل، دارای ۵ عضو دائم که صاحب حق وتو، یعنی حق رد هر مصوبه این شورا است. کشورهای فوق عبارتند از: آمریکا، چین، روسیه، فرانسه، انگلستان. این شورا، همچنین، دارای ۱۰ عضو غیردائم بوده، که اعضاء کنونی آن شامل، بورکینافاسو، کاستاریکا، کرواسی، لیبی، ویتنام، اتریش، ژاپن، مکزیک، ترکیه و اوگاندا.*۱ میگردند. از اول ژانویه سال ۲۰۱۱، ۵ عضو جدید جایگزین ۵ عضو اول این گروه، یعنی بورکینافاسو، کاستاریکا گشته، با ۵ عضو بعدی کنونی، ۱۰ عضو غیردائم این سازمان را تشکیل خواهند داد. در شورای امنیت همچنین، دبیرکال این سازمان- هم اکنون یک

دیپلمات از کره جنوبی، بان کی مون - نیز، بدون حق رأی عضویت دارد. ریاست کنونی شورای امنیت را، نماینده ویتنام در این شورا، به عهده دارد. ویتنام از پشتیبانان رژیم اسلامی در عرصه بین المللی تلقی میشود. این به ویژه از آن رو مهم است، که کاخ سفید ایالات متحده، بلافاصله پس از واقعه پیشین، آن را با شدت محکوم کرد. از این رو، اتحادی از آمریکا و روسیه، بر زمینه مذاکرات کنونی در ژنو، پیرامون برنامه هسته ئی رژیم اسلامی شکل گرفته، ریاست این شورا نیز توسط ویتنام- دوست سابق و کنونی روسیه و آمریکا- امکان مناسب بعدی برای اتخاذ سیاست کنونی این شورا در موضوع بالا را، فراهم ساخت.

*۲- یکی از اعدام شدگان امروز در تهران، زن ۲۸ ساله ای است، که خود در پرورشگاه و کوچه و خیابان بزرگ شده، هیچکس را در کنار خویش و زندگی نداشته، به جرم قتل کودک ۵ روزه خود، در یک مرکز نگهداری زنان " خیابانی" در تهران، در شهریور سال ۱۳۸۵، به زندان افتاده بود. اعضاء شورای امنیت سازمان ملل، اگر با مقوله ای به نام وجدان آشنا هستند، حتماً تکه کوچک زیر از متن دفاعیه او را بخوانند. اعدام او و ۴ نفر دیگر، درست ۱ روز بعد از بیانیه اسلامی شورای امنیت سازمان ملل انجام شده، هدف آن تنها و تنها، ایجاد رعب و وحشت در جامعه و توقف مبارزات کنونی مردم، برای برچیدن این مائشین آدمکشی است:

" من سهیلا قدیری، ۲۸ ساله هستم. هیچ کس را ندارم. پدرم باران بود و مادرم سنگ، چرا که من روی سنگ و زیر باران بزرگ شدم. زندگیم را در خیابان گذرانده ام من يك زن تن فروش نبودم، سختیهای زندگی مرا به این روز انداخت. هیچکدام از کسانی که در جلسه محاکمه من نشسته اند، نمیدانند تحمل سرمای زیر صفر دي ماه آنها نیمه شب و بدون لباس کافی یعنی چه، مجبور بودم به خاطر يك لقمه نان تن به خواسته کثیف کسانی بدهم که به من به چشم يك حیوان نگاه میکردند..."

<http://zanan.iran-emrooz.net/index.php?/zanan/more/16850>

در منبع بالا، اطلاعات مشروحی پیرامون حادثه قتل کودک ۵ روزه، و وضعیت شخصی و اجتماعی سهیلا قدیری میخوانید. او فقط یک شاکي، یعنی مرتضوی، دادستان سابق و جنایتکار تهران را داشت.

*۳- برای مخالفین مسلح در سیستان و بلوچستان، عرصه دیگری از کار اطلاعاتی ورق میخورد:

از این پس جاسوسان خارجی و عناصر وابسته و یا نزدیک به " پلیس بین الملل"، در ایران و کشورهای همسایه، به ویژه پاکستان و افغانستان، در عین حال باید به مثابه عاملان اجرایی رژیم اسلامی محسوب شده، به ناچار از سوی جنبش مقاومت مردمی ایران در سیستان و بلوچستان، باید به مثابه یک خطر جدی به حساب آیند؛ مگر اینکه شورای امنیت سازمان ملل متحد، مصوبه سرکوبگرانه اخیر خود را پس گرفته، و یا تغییر دهد. خوشبختی در این زمینه، همانقدر زیانبار است، که گشتهای تروریستی مأمورین جنایتکار رژیم در خیابانهای شهرهای منطقه، به حساب مأمورین " مبارزه با قاچاقچیان مواد مخدر" گذاشته شوند!

- نشانیهای درج اطلاعاتی شورای امنیت سازمان ملل متحد، در سایت رادیو فردا و رادیو دویچه وله:

<http://www.radiofarda.com/archive/news/20091021/143/143.html?id=1856936>

<http://www.dw-world.de/dw/article/0,,4811763,00.html?maca=per-rss-per-all-1491-rdf>

- اولین مقاله از وبسایت جمهوری شورایی، در مقطع اولین عملیات جریان جنبش مقاومت مردمی ایران (در دوره فوق): سازمان جندالله ایران (در نشانی زیر):

سیستان و بلوچستان: سرزمین محرومیت و مقاومت!

<http://www.zrombesh.org/Nameha/akbar.htm>

آرشیو جمهوری شورایی http://j-shoraii.blogspot.com/2006/06/blog-post_06.html